

[Lysholm Christensen]

Vi behandler i dag endnu en brik i regeringens udspil om struktur- og beskæftigelsesfremme. Bruttificering kalder vi det, og det er jo ikke noget nyt begreb, det har været længe undervejs, og der har været mange overvejelser om dette begreb for at få løst problemet.

Substansen i forslaget er, at kontanthjælpen, der i dag er skattefri, skal forhøjes og gøres skattepligtig. Det er der nogle klare fordele ved, for kontanthjælpsmodtageren bliver derved ligestillet med arbejdstageren, og det kan give en højere selvværdsfølelse. Det er vigtigt, at man kan sige, at man har en indtægt og skal svare skat af den som andre borgere – det er næsten en menneskeret i et demokratisk samfund, kan man sige – og desuden får kontanthjælpsmodtagerne ved denne ændring også andel i de ligningsmæssige fradrag og personfradrag, som andre har.

Desuden kan vi også nævne, at kontanthjælpsmodtagerne som følge af forslaget får del i de skattelettelser, der er stillet i udsigt i den fremlagte skattereform som kompensation for arbejdsmarkedsbidrag, og endelig kan der blive mulighed for at opføre indkomstafhængige ydelser på et mere ensartet grundlag; jeg tænker her på bolig sikring og fripladstilskud.

Vi er i Kristeligt Folkeparti tilfredse med, at der ifølge forslaget er mulighed for at give nogle særlige ydelser til kontanthjælpsmodtagere, som har ekstra udgifter til forsørgelse og bolig, i form af et skattefrit tillæg, der skal sikre, at man fortsat kan modtage hjælp på det hidtidige niveau.

En så stor øvelse, som bruttificeringen er, kan jo ikke gennemføres uden en merudgift, hvis man skal undgå forringelser for visse grupper, og det er da også anført i lovforslaget, at det vil koste et væsentligt beløb. De penge må vi prøve at finde, for det er en forudsætning for at kunne gennemføre dette forslag; hvis alt for mange grupper vil lide under det, har det vist ingen chancer.

Der er altså tale om et lovforslag, som betyder forenkling, administrativ lettelse, større sammenlignelighed osv. Disse principper vil vi meget gerne støtte, så vi medvirker gerne konstruktivt til, at de store anstrengelser og det meget arbejde, der er lagt i dette lovforslag, kan krones med held, så forslaget kan blive vedtaget.

Socialministeren (Karen Jespersen):

Jeg vil gerne sige tak for den meget positive og konstruktive holdning til forslaget fra alle ordførerne. Jeg er selvfølgelig også opmærksom på, at der er nogle afgørende indvendinger fra bl.a. fru Eva Kjer Hansen og fru Pia Christmas-Møller, men jeg synes, det er vigtigt at få understreget, at der var grundlæggende enighed om tankegangen i forslaget; så må vi arbejde videre i udvalget med, hvordan det nærmere skal gribes an.

Den grundlæggende tankegang i forslaget er – ud over det, som stort set alle ordførere har nævnt – at de mennesker på kontanthjælp, der i dag får mere end de grunddydelser, der fremgår af forslaget, skal have et skattefrit tillæg efter faste kriterier, der kompenserer for dette tab. Det er helt klart, og det er jo allerede et mål i den eksisterende lovgivning, at det ville være mest hensigtsmæssigt, hvis i dette tilfælde mennesker på kontanthjælp fandt en bolig, der passede til deres økonomiske formåen. Der ligger jo også allerede i dag en tilskyndelse for kommunerne til at finde en egnet bolig til mennesker på kontanthjælp, i og med at de selv skal betale 50 pct. af hjælpen; når det ikke sker, hænger det bl.a. sammen med, at boligstrukturen i visse kommuner er sådan, at det er svært at finde mindre, gode og også billigere boliger til f.eks. mennesker på kontanthjælp.

Derfor mener regeringen, at en måde at løse problemet med, at mennesker på kontanthjælp sidder i store og dyre lejligheder, er at få ændret boligstrukturen. Vi mangler simpelt hen mindre, billige og gode lejligheder, og jeg tror, at hvis vi inden for en overskuelig fremtid får ændret boligstrukturen – jeg håber bl.a., at den decentralisering af boligbyggeriet, som vi arbejder med, kan medvirke til det – vil det også påvirke udgifterne inden for kontanthjælpsområdet, fordi en del af de kontanthjælpsmodtagere, der i dag sidder i store, dyre lejligheder, ikke selv er interesserede i at blive i dem. Det indskrænker selvfølgelig deres handlfrihed, fordi de er bundet af en meget høj husleje.

Fru Pia Christmas-Møller spurgte, hvad der ligger i den bemyndigelse, der er omtalt i forslaget. Svaret er – som det også er beskrevet i bemærkningerne – at socialministeren skal fremlægge og udmønte faste kriterier for retningslinierne for ydelse af skattefrie tillæg; det bliver grundlæggende efter boligudgifternes